

Свиха, извиха — на висъ полетѣха.
 Мигъ само плахи жътварки съзрѣха,
 Хубава Яна съ незнайно си либе
 Какъ се задъ облаци тъмни изгуби.

Докле е младостъ

Докле е младостъ, златно слънце грѣй,
 Сърцето златни блянове лелѣй.
 Докле е младостъ, легко пѫть се ходи
 И леки сѫ свѣтовнитѣ несгоди.

Докле е младостъ, всичко е шега;
 Не хвѣрля сѣнка на сърце тѣга:
 Дори тѣгата изворъ е на радостъ —
 Докле е младостъ, ахъ, докле е младостъ.

